

РЕШЕНИЕ

№ 490

гр. Благоевград, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря М. Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20231210200821 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващи от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „...“ ООД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителите ..., подадена от адв.С. Г. от Адвокатска колегия – Благоевград със съдебен адрес в ... против Наказателно постановление № 244а-54 от 23.01.2023г., издадено от Директора на ОДМВР - Благоевград, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.45 ал.2 във връзка с чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), на основание чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

С жалбата се сочи, че наказателното постановление е недопустимо, незаконосъобразно, необосновано и несъответстващо на фактическата обстановка, издадено при неспазване на материалноправните и процесуалноправните норми. Развиват се съображения за неяснота в словесното описание на нарушението, както се сочи, че се ангажира отговорността да допустителство в обекта на непълнолетни лица от страна на управителя на търговския обект, а наказанието е наложено на търговското дружество в качеството му на юридическо лице, стопанисващ клуб „Г...“. Сочи се също, че въпросната вечер на дата 20.08.2022г. стопанисвания обект не е работил като търговски обект, а за частно парти. Развиват се съображения, че неправилно в случая е издадено наказателно постановление, само по отношение на едно от многото установени в обекта непълнолетни лица, което обуславя неправилно излагане на санкционния орган на фактическата обстановка при констатиране на нарушението. Излагат се

съображения, че в случая се касае за маловажен случай, по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят не се явява в съдебното заседание, представлява се от адвокат С. Г., която поддържа жалбата, ангажира доказателства в подкрепа на тезата си и изразява становище по същество. Претендират се присъжда на сторените в съдебното производство разноски за един адвокат.

Административнонаказващият орган редовно и своевременно призован, не ангажира свои представители по делото. Представено е становище от гл.юрисконсулт в ОДМВР – Благоевград Величка Янева, с което се правят доказателствени искания и се взема становище по същество, както и се претендират разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение. В случай, че решението е неблагоприятно на страната, прави възражение за прекомерност на претендираните разноски за един адвокат от страна на жалбоподателя.

Районна прокуратура редовно призована не изпраща представител и не ангажира становище по същество.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събрания доказателствен материал, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.08.2022г., около 0200 часа при проведена специализирана полицейска операция на органите на МВР, при проверка в „Г...“, намира се в ..., стопанисван от „...“ ООД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителите ..., служители на 01 РУ при ОДМВР – Благоевград установили в обекта около 70-80 непълнолетни лица без придружител /респ. с тях не са присъствали родители, настойници или попечители, или други лица, които полагат грижи за тях/, за които приели, съобразявайки късния час на денонощието, че са допуснати в обекта нарушение на чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на децата. След като изискали личните документи на всяко от непълнолетните лица, установили самоличността им, като сред тях установили и детето ... с ЕГН ***** с адрес: ..., непълнолетните лица били отведени в района на 01 РУ на ОДМВР – Благоевград, а по-късно предавани по установеният ред на родителите им. Във връзка с така установеното при проверката, на 24.08.2022г. актосъставителя А. А. С. – полицейски инспектор при Първо Районно управление – Благоевград, в присъствието на свидетелите при установяване на нарушението Й. И. Л. и М. Г. А., съставил на „...“ ООД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителите ..., стопанисващо „Г...“, намира се в ..., в присъствието и на управителя ..., Акт за установяване на административно нарушение бл. № 162310 от 24.08.2022г.,

изведен под № 1899а-76 от 26.08.2022г. за това, че на 20.08.2022г. около 02.20 часа, като управител на „...“ ООД, с ЕИК ..., стопанисващ „Г...“, нахождаща се в ... допуска в управлявания от него търговски обект от 22.00 часа до 06.00 часа детето ... с ЕГН ***** с адрес: ... в нарушение на чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, с което виновно е нарушил чл.8 ал.3 и ал.4 във връзка с чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето (лист 6 от делото). Акта се връчил на управителя на дружеството-жалбоподател ... срещу подпис, непосредствено след съставянето му, като същият не е отразил възражения. В законоустановения срок от дружеството-жалбоподател „...“ ООД, с ЕИК ... постъпили писмени възражения № УРИ 244000-27738 от 30.08.2022г. (лист 9 от делото) срещу акта, с които се сочело, че дружеството-жалбоподател оспорва фактите и твърденията в акта, като в случая АУАН са съставени за всяко едно лице поотделно, без да бъде съобразено, че се касае за една проверка и следва всички установени лица да бъдат включени в един акт, както и се развивали съображения, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Въз основа на така съставеният акт, на 23.01.2023г. Директорът на ОДМВР - Благоевград издал обжалваното Наказателно постановление № 244а-54 от 23.01.2023г. (лист 5 от делото), с което за нарушение по чл.45 ал.2 във връзка с чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, на основание чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето наложил на дружеството-жалбоподател „...“ ООД, с ЕИК ..., представлявано от управителите ..., седалище и адрес на управление ... на длъжност – управител „...“ ООД, с ЕИК ..., стопанисващ клуб „Г...“, нахождаща се в ..., наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева. Наказателното постановление е връчено лично на управителя ... на дружеството-жалбоподателя срещу подпис и с разписка на 28.04.2023 година (лист 5 от делото), като в законоустановения срок, на 11.05.2023 година срещу него постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба с вх. № УРИ 244000-19169 от 11.05.2023г. (лист 2-3 от делото).

Посочените фактически обстоятелства се установяват и от показанията на разпитаните в хода на съдебното производство свидетели А. А. С., Й. И. Л. и М. Г. А., които с показанията си изцяло подкрепят изложената и възприета от съда фактическа обстановка. Свидетелите са категорични, че на посочената дата 20.08.2022г. през нощта са участвали като полицейски служители в специализирана полицейска операция, при която е извършена проверка по Закона за закрила на детето в „Г...“ и за установени множество непълнолетни лица без родител или пълнолетен придружител. Сочат също, че непълнолетните лица за отведени в полицейското управление, където същите били предавани на родителите си.

По делото е приложена Докладна записка с рег. № 1899р-24111 от 22.12.2022г., изготвена от ПИ ... (лист 11 от делото) до Началника на ОІ РУ - Благоевград, която е изготвена по настоящия случай и със същата се предлага преписката по така съставеният АУАН да бъде изпратена за вземане на отношение по компетентност на административнонаказващият орган -

Директор на ОДМВР - Благоевград.

От приложеното Становище с рег. № 1988р-24112 от 22.12.2022г. (лист 12 от делото), изготвено от Началник 01 РУ - Благоевград, е видно, че се предлага на Директор на ОДМВР - Благоевград да издаде наказателно постановление по така съставеният АУАН бланков № 162310 от 24.08.2022г., изведен под № 1899а-76 от 26.08.2022г., като с нарочно писмо рег. № 1988р-24113 от 22.12.2022г. преписката е изпратена на Директор на ОДМВР – Благоевград.

По делото са представени снетите писмени обяснения от ... с ЕГН ***** от 20.08.2022г. по повод установяването ѝ в „Г...“ от които се установява, че лицето е влязло в обекта заедно с още 4 лица под 18 години, като се преминали през охраната в заведението, която е била проверила личните им карти и първоначално са били върнати, с уговорка да дойдат в 01.00 часа, когато ще бъдат пуснати. Всичките се върнали в 01.05 часа и охранителите на входа след повторна проверка на личните им карти са допуснати в клуба.

Представена е и Разписка с рег. № 1899р-15124 от 20.08.2022г., с която подписаната ..., с подписа си удостоверява, че е получила от органите на МВР дъщеря си ... с ЕГН ***** в добро физическо и психическо здраве.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели и от приложените към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл.46 ал.1 от Закона за закрила на детето, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административнонаказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са посочени в чл.57 от ЗАНН, а възведените в чл.57 ал.1 т.5 и 6 от ЗАНН (описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени), съставляват мотивите - фактическите и правните основания, от които следва постановления от наказващия орган резултат. В

случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обоснованост на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административнонаказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административнонаказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция, като това подпомага и лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. Същевременно между описанието на нарушението от фактическа и правна страна във АУАН и НП следва да има единство, като обуславящо своеобразна гаранция за надлежното упражняване правото на защита от страна на нарушителя, че същият ще бъде санкциониран именно за това нарушение, за което му е повдигнато обвинение, каквато функция има акта за установяване на административно нарушение в административнонаказателното производство.

В случая между описаното в АУАН и НП липсва единство, като от доказателствата по делото се установява, че е налице тотално разминаване в описанието на проверка, респ. установяване и извършване на нарушението и въобще фактите и обстоятелствата от изпълнителното деяние, обуславящи извършеното нарушение. В описаната фактическа обстановка в обжалваното НП е налице своеобразно дописване и разширяване на фактите въз основа на които санкционния орган е приел процесното административно нарушение за осъществено, което обуславя несъответствие на описаното нарушение в АУАН и НП. Отделно от това фактическата обстановка е описана неясно, нелогично и объркващо, като не може да бъде направен обоснован извод коя отговорност се ангажира с НП, тази на управителите физически лица на дружеството-жалбоподател или на самото дружество „...“ ООД, с ЕГН ..., доколкото е посочено, че същото е „на длъжност – управител на „...“ ООД, с ЕИК ..., стопанисващо клуб „Г...“. Субект на наказуемото деяние по чл.45 ал.2 във връзка с чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето може да бъде не само лицето, което в конкретния случай е позволило в заведението да присъстват лица под 16-годишна възраст, а и управителят - представляващият търговеца, който стопанисва търговския обект, в който са допуснати тези лица. Настоящата съдебна инстанция счита, че нарушението, за което е съставен акта за установяване на административно нарушение и НП, не е доказано. Налице са доказателства, а и по това не се спори от страните, че именно дружеството-жалбоподател „...“ ООД стопанисва обекта „Г...“.

Спорният момент е дали дружеството-жалбоподателя или неговите двама управители е задължен да следи за посещаването на заведението от непълнолетни лица, и/или такива, непридружени от пълнолетни лица. Не става ясно в настоящото производството кое е лицето, носещо задължението в тази насока, като тежестта на доказване в административнонаказателното производство лежи върху административнонаказващия орган. Следва да се отбележи, че факта, че едно лице действително е управител на дружеството, което стопанисва търговския обект, в който е установено нарушението не го прави автоматично субект на нарушението по чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето, доколкото не се докаже същият да е присъствал на датата на установеното нарушение в обекта на контрол. Следва да се има предвид, че нормата на чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето е конкретна и сочи на конкретно поведение допускане на дете в търговски обект, в нарушение на изискванията на чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, като в тази насока се изисква установяване на конкретно поведение на конкретно лице, което има и качеството на управляващ обекта. В случая, с оглед начина на формулиране на разпоредбата на чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето, не може да се счете, че се касае до случай на допустителство по смисъла на чл.24 ал.2 от ЗАНН, а се касае до описан случай, в който следва да се ангажира личната отговорност на конкретно лице, според нормата на чл.24 ал.1 от ЗАНН. В тази насока е установено по делото от писмените обяснения на непълнолетното лице ..., така и от разпита на свидетелите по делото и това, че в дружеството, респ. на входа на стопанисвания клуб има назначени лица - охрана, осъществяващи, както пропускателния режим в клуба, така и физическа охрана на неговите клиенти, в чиито задължения попадат и това, да следи за присъствието на непълнолетни лица. Следователно и дружеството-жалбоподател не би могло да отговаря за конкретния случай на извършено нарушение, доколкото на същото не може да се вмени лично поведение, изразило се в допускане на посоченото в постановлението лице да присъства в търговския обект.

Отделно от горното, от разпоредбата на чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето следва, че изпълнителното деяние на нарушението се изразява в действие, а именно „допусне“. След като към момента на констатиране на нарушението е имало лице, назначено да осъществява функции по пропускане на клиенти в заведението, то няма как дружеството-жалбоподател, както и неговите управители на търговското дружество, стопанисващо обекта, да носят отговорност за „допускане на определено лице в обекта“. Законодателят също е отчел възможността в определени случаи да не може да бъде установено конкретното физическо лице, отговорно за допускането на деца в заведението без придружител. Ето защо в чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето освен наказание „глоба“ е предвидена като алтернатива за юридически лица и ЕТ, по аргумента от чл.83 от ЗАНН, и „имуществена санкция“, която се налага за безвиновно поведение, т. е., след като юридическото лице или ЕТ управляват обекта, те трябва да носят отговорност за случващото се в него.

Неправилен е изводът на административнонаказващия орган, че отговорността на юридическите лица може да бъде ангажирана за нарушения на чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето, извършени под формата на допустителство. Съгласно чл.10 от ЗАНН, при административни нарушения допустителите се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Тази разпоредба обаче следва да бъде тълкувана във връзка с нормата на чл.24 ал.2 от ЗАНН, съгласно която за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Смисълът на посочената правна норма, която е в Раздел IV, Глава Втора: „Административно-наказателно отговорни лица“, изведен от нейното буквално, систематично и логическо тълкуване е, че параметрите на административнонаказателната отговорност за допустителство са лимитирани и последната възниква единствено при извършени административни нарушения от физически лица при осъществяване на дейността на съответното предприятие, учреждение или организация. В настоящия случай това не е така. С обжалваното НП е ангажирана отговорността на „...“ ООД по реда на чл.83 от ЗАНН, във връзка с чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето, поради което за допустителство по чл.10 от ЗАНН не може да става дума, тъй като, както се посочи по-горе, то може да бъде осъществено само от физически лица. С оглед на така изяснената фактическа обстановка и при изложените правни изводи, съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно издадено и следва да бъде отменено.

При този изход на делото правото на разноски възниква за дружеството-жалбоподател „...“ ООД, с ЕИК Същото чрез процесуалния си представител претендира присъждане на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за адвокат пред първата инстанция. Съгласно 18, ал.2, вр чл.7, ал.2 т.1 от Наредбата за защита по дела с определен материален интерес, възнагражденията при интерес до 1000 лева е 400 лева, а за горницата над 1000 до 10000 лева – 10%. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 2000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 400 лева за първите 1000 лева и още 100 лева, за горницата до 2000 лева или общо 500 лева, което е и размера на претендираното адвокатско възнаграждение. По делото са налични доказателства, какъв е размера на договорения между жалбоподателя и неговият адвокат възнаграждение – договор за правна помощ от 12.06.2023г., както и са приложени доказателства за това, че същата сума е заплатена напълно и в брой по посочения договор на адв. С. Г.. В тази връзка искането за присъждане на разноски по делото, съставляващи заплатен хонорар за един адвокат се явява своевременно направено и доказано по основание и размер, поради което и съдът го уважи изцяло.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2 т.1 във връзка с ал.3 във

връзка с чл.58д от ЗАНН, Благоевградски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 244а-54 от 23.01.2023г., издадено от Директора на ОДМВР - Благоевград, с което на „...“ ООД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителите ..., за административно нарушение по чл.45 ал.2 във връзка с чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето, на основание чл.45 ал.2 от Закона за закрила на детето е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

ОСЪЖДА ОДМВР - Благоевград да заплати на „...“ ООД, с ЕИК ... със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителите ..., сумата 500 (петстотин) лева, представляващи направени в хода на съдебното производство разноски за възнаграждение за един адвокат.

Решението може да се обжалва от страните пред Административен съд - Благоевград в 14 - дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____